

Πρόγραμμα με θέμα «Δάσος-Δασικές Πυρκαγιές»

με βάση υλικό του WWF «Το Μέλλον των Δασών» και την αντίστοιχη παρουσίαση Powerpoint διαθέσιμα στην ιστοσελίδα του WWF

Για παιδιά 5-7 ετών.

Διάρκεια: 1 ώρα

Περιγραφή προγράμματος

Προετοιμασία της τάξης, πριν την επίσκεψη του εμψυχωτή του WWF, από τον εκπαιδευτικό για το επιλεγμένο θέμα με βάση το υλικό του WWF. Ζητείται από τους μαθητές να έχουν φτιάξει, με τη βοήθεια του εκπαιδευτικού, μια αράχνη (καταιγισμός ιδεών) σε ένα κομμάτι χαρτί του μέτρου για την έννοια «Δάσος».

1. Προετοιμασία αίθουσας. Οι καρέκλες σε ημικύκλιο. Όστε κανένα παιδί να μη βλέπει την πλάτη του άλλου και να δημιουργείται χώρος δράσης στη μέση.
2. Είσοδος παιδιών στον χώρο με τελετουργικό τρόπο. Με πολύ απαλό και ήσυχο βήμα. Σημαντικό να εξηγήσουμε στα παιδιά ότι θα μιλήσουμε και θα παίξουμε για τα ζώα και τον βιότοπό τους επομένως πρέπει να έχουμε τη συμπεριφορά που έχουμε στη φύση.
3. Ασκήσεις ελέγχου τη φωνής. Μια καλημέρα κανονική, μια με την πιο χαμηλή μας φωνή μας.
4. Παιχνίδια συγκέντρωσης.
5. Γνωριμία με τον εμψυχωτή και το WWF και τα απειλούμενα είδη μέσα από το πάντα (το λούτρινο περνάει από χέρι σε χέρι, κάθε παιδί λέει το όνομά του και ένα ζώο του δάσους που του αρέσει. Ρωτάμε τα παιδιά για ποιο λόγο το WWF μια περιβαλλοντική οργάνωση, διάλεξε για σήμα του το πάντα. Καταλήγουμε στα απειλούμενα είδη. Άρα το WWF προστατεύει τα απειλούμενα είδη και το σπίτι τους, τα δάση, τις θάλασσες, τις λίμνες, τους ποταμούς, τα βουνά, τον αέρα...
6. Από τι απειλούνται όμως τα δάση; Καταιγισμός ιδεών.
7. Παιχνίδι καθοδηγούμενης φαντασίας. Αν καθόμαστε κάτω, σε μοκέτα, ενώνουμε τα πόδια μας και ξαπλώνουμε ανάσκελα. Ζητάμε από τα παιδιά να κλείσουν τα μάτια για να κάνουμε ένα ταξίδι με τα μάτια της φαντασίας μας. Όταν γίνει ησυχία αρχίζουμε την αφήγηση. Μπαίνουμε σε ένα δάσος, μόλις έχει βρέξει, το χώμα μυρίζει πολύ όμορφα. Παίρνουμε βαθιά ανάσα. Προχωράμε. Βλέπουμε ένα σαλιγκάρι που βγήκε βόλτα, από πάνω μας πετάει ο αητός και η χελώνα τρέχει όσο μπορεί να κρυφτεί, να μην την αρπάξει. Καθόμαστε σε ένα βράχο. Χαϊδεύουμε το χνούδι της πέτρα. Δίπλα μας περνάει βιαστικός ένας λαγός. Πιο κει ένας σκαντζόχοιρος κάθεται μόνος και παραπονεμένος που δεν τον χαϊδεύει κανείς. Προχωράμε. Μια αράχνη απλώνει τον ιστό της και παραφυλάει να πιάσει

κανένα μυγάκι. Μια καφέ αρκούδα ξυπνάει και πάει να βρει κάστανα να φάει. Ένα ελάφι πίνει νερό στο ποτάμι, μια πασχαλίτσα σκαρφαλώνει σε ένα φύλλο κι ένα φίδι τυλίγεται γύρω από τον κορμό ενός κυπαρισσιού. Κ.λπ κ.λπ. τα λέμε αργά, με παύσεις, να δούμε τις εικόνες. Να διασχίσουμε το δάσος. Σιγά σιγά βγαίνουμε από το δάσος. Ζητάμε από τα παιδιά να διαλέξουνε, χωρίς να ανοίξουν τα μάτια, ένα ζώο του δάσους που θα ήθελαν να είναι. Βλέπουν τον εαυτό τους με την καινούργια του μορφή. Αν είναι μεγαλόσωμο, μικρόσωμο, τριχωτό, αν έχει γαμψά νύχια ή ράμφος, αν πετά, αν περπατά ή αν σέρνεται στη γη κ.λπ. «Τώρα όταν ανοίξω τα μάτια μου», λέει ο εμπυχωτής, «θέλω να καταλάβω ποιο ζώο είστε από τη στάση σας χωρίς να μου το πείτε. Έτοιμοι; Ανοίγω.» Τα παιδιά έχουν πάρει τη στάση του ζώου που έχουν διαλέξει και παίζουμε μαζί τους. Μαντεύουμε ποιο ζώο είναι. Τους ζητάμε να κινηθούν. Πρώτα αυτά που πετάνε, ύστερα αυτά που περπατάνε, αυτά που έρπουν κ.λπ. Με τυμπανάκι ή μουσική. Κινητικά παιχνίδια.

8. Καθόμαστε κάτω. Τώρα τα ζώα του δάσους δέχονται την επίσκεψη ενός ανθρώπου που ήρθε να κάνει βόλτα στο δάσος. Ο εμπυχωτής παίζει αυτόν τον κύριο που πετάει σκουπίδια, σχεδιάζει να χτίσει σπίτι (παράνομο), να ανοίξει δρόμο κ.λπ. Στο τέλος, αφού φύγει, το δάσος παίρνει φωτιά. Και από τα σκουπίδια που πέταξε αλλά και ίσως επειδή τον συνέφερε να πάρει φωτιά για να χτίσει πιο εύκολα.
9. Το πευκοδάσος κήκε. Δε χάθηκαν όμως όλα. Πάμε να γίνουμε κουκουνάρια όλοι (με κίνηση χεριών). Ανοίγουμε, μετά τη φωτιά. Μέσα έχουμε σπόρους. Ο αέρας φυσά (το κάνουμε με κίνηση). Τα σποράκια σκορπάνε μακριά και πέφτουν στο έδαφος. Γινόμαστε σποράκι στο έδαφος. Σιγά σιγά φυτρώνουμε. Πρώτες βροχές. Ψηλώνουμε σιγά σιγά. Είμαστε φυτανάκια. Αν έρθει κάποιος και μας πατήσει τι θα γίνει; Αν μας βοσκήσουν τα ζώα; Πρέπει να μας αφήσουν ήσυχους. Ψηλώνουμε. Περνάνε τα χρόνια. Τα παιδιά μεγαλώνουν, πάνε γυμνάσιο, λύκειο, σπουδάζουν, δουλεύουν, παντρεύονται, αποκτούν παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα (όσο τα λέμε αυτά το δάσος ψηλώνει και δείχνουμε τον χρόνο που χρειάζεται η φύση για να αναγεννηθεί).
10. Powerpoint παρουσίαση προσαρμοσμένη στο επίπεδο της ηλικίας.
11. Κινητικό παιχνίδι τέλους με μουσική.
12. Αξιολόγηση: Γράφουνε κάτι που τους έκανε εντύπωση και κάτι που θα ήθελαν ακόμη να μάθουν για το δάσος.
13. Το συμβόλαιο της τάξης: τι μπορούμε να κάνουμε για να προστατεύουμε τα δάση.
14. Αξιολόγηση: Γράφουν σε χαρτί τι τους έκανε εντύπωση από το πρόγραμμα και κάτι που θα ήθελαν ακόμη να μάθουν για τα δάση και τις δασικές πυρκαγιές.

Δημιουργία προγράμματος:
Ελένη Σβορώνου
Υπεύθυνη Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
WWF Ελλάς